

Vents de crisi a les Illes

Les Illes Balears són un univers econòmic i polític on, a les línies d'actuació política que marquen les direccions centrals dels partits, s'han de sumar les contradiccions dels seus dirigents balears.

Planas Sanmartí

La situació a les Illes és més aviat complicada. Es diria que confusa, per més que sembli una bassa d'oli. La veritat és que els nervis només es noten quan aquesta casta de gent que se'n diu autoritats corren com a desaforats cap al centre dels objectius dels fotògrafs. La vinguda de la reina d'Anglaterra n'ha estat una bona prova. Les corregudes del president Canellas, a la zona militar de l'aeroport mallorquí de Son Sant Joan, seguit del cap de protocol, la cap de premsa i el fotògraf personals, carregats amb estovalles i tovallons típics, copes i tassons de vidre de coloraines, per aconseguir la fotografia de l'entrega d'aquests presents a Sa Majestat, fou una prova ridícula per engrossir l'àlbum de fotografies personals.

Al president sembla que tota la resta li rellisqui. El conseller de Turisme, Jaume Cladera, encara que independent, és el seu màxim suport perquè el sector turístic, em sembla que no cal dir-ho, estira del carro de l'economia il·lenca. Doncs Canellas l'ha deixat tot sol quan Cladera s'ha hagut d'enfrontar a una comissió investigadora del Parlament que, finalment, ha exculpat el conseller per un sol vot en el ple.

L'assumpte ha tingut característiques tragicòmiques si es pensa que un diputat aliancista va sortir de la clínica, tot enguixat de braços i cames, desobeint els consells dels metges, per a poder votar. I que un altre vot és d'un independent escapat del CDS que fou del partit que encapçala la iniciativa de la comissió perquè el seu líder, Xesc Quetglas, contestat, ell mateix, al partit que presideix, es va dir de tot amb el conseller, que no té la condició de parlamentari.

Mentrestant, el PSOE té molt fortes contradiccions internes perquè ha de fer el paper d'autonomista i, a la vegada, seguir, fidelment, les instruccions dels caps de Madrid, la qual cosa, és, gairebé sempre, una pura contradicció. L'un tira per una banda i l'altre, per l'altra. No es posen d'acord i en temes com el de Cabrera entren en contradiccions ridícules i, en-

cara pitjor, deixen la decisió final en mans de Madrid. Vet ací una nova manera d'entendre l'autonomisme.

D'altra banda, Unió Mallorquina, el partit regionalista que anava cap a una concepció nacionalista, sorgida de les restes de la desfeta d'UCD, ha entrat, gràcies al conseller d'Agricultura i Pesca, Pere Joan Morey, en un cul-de-sac. El seu fundador i primer president, Jeroni Albertí, que ho és del Parlament, no va presentar-se a la reelecció i no ha tornat a posar els peus a la seu del partit, que veu com es desfà com una calça.

Al seu actual president, el batlle d'Inca, Antoni Pons, li han tingut de tallar una cama i resta fora de combat, mentre el nou secretari general no sap com desfer-se'n del compromís en què s'ha vist embolicat. El capità Aranya, o sigui conseller Morey, s'ha desentès i no vol pagar les quotes de militant. Al mateix temps, els dos únics regidors d'UM a Ciutat, han donat suport al PSOE i, ara, el partit no sap si expul-

Abel Matutes, mestre.

sar-los o què fer amb ells. L'embolic és de primera, perquè, per acabar de fer el duro, la majoria parlamentària que dona suport al govern està integrada per AP, PL, UM i el vot d'un menorquí, Carles Ricci, que es va independitzar del CDS i forma, tot sol, el peculiar Grup Mixt.

Així les coses, ens trobem que arriba la crisi estatal d'AP i en Canellas es precipita a dir que dona suport a Fraga enfront d'Hernández Mancha. Aquesta actitud no ha de sorprendre ningú perquè l'home fort de Canellas és, a l'ombra de l'Atomium, Abel Matutes, que ha promogut Canellas per acompanyar Jordi Pujol a Europa.

Es dona el cas que Canellas volia fer una campanya antipujoliana i rebé ordres de Brussel·les de canviar el rumb i fer costat a Pujol per a poder estar al seu costat. La veritat és que el senyor Canellas no va treure massa profit als seus estudis a Deusto. Sintonitza amb un poble dretà, molt conservador, escassament liberal i, sobretot, molt poc polititzat, gens nacionalista, molt acostat a Madrid i bastant enyorant de temps passats, que veu, en Canellas, una imatge de mirall: a ell mateix. Canellas ha cregut que això és un mèrit i així, les coses van com van. Les Illes són la regió de més alta renda per càpita i estan a la cua de les autonomies en gairebé tot el que fa a entrades i ajudes de l'estat. La crisi política, a més, no només no preocupa a ningú, sinó que ni interessa. És més, jo diria que el ciutadà ni tan sols s'adona de la crisi. ¡Això sí, que és una crisi! □

Canellas davant el Parlament balear.